

SNUFFELVONDSTEN:

KLAARHEID OVER ZAAKVOERDER EN REDACTIE VAN “DE VOLKSVERDEDIGER” 1846-1847 *

Onder het pseudoniem “*Un père de famille*” had C. Meul, principaal van het college, een polemische brief geschreven naar De Volksverdediger waarin hij de auteur van “*Les Mystères de Grammont*”, alias René Spitaels, op de korrel nam.

De Volksverdediger citeert uit de principaal zijn brief: “*Après avoir écrit les ‘Mystères de Grammont’, de scandaleuse mémoire, le redacteur-gérant du Volksverdediger s’avise maintenant d’écrire les mystères du collège de cette ville.*”

René Spitaels wordt dus door principaal Meul omschreven en voorgesteld als de opsteller-zaakvoerder van het weekblad. Het is in die hoedanigheid dat Spitaels inderdaad steeds is vermeld in alle door ondergetekende gekende publicaties m.b.t. deze figuur. Welnu, De Volksverdediger reageert ondubbelzinnig. En door de puntjes op de i zetten wordt meteen klaarheid gebracht over zaakvoerder en redactie van het weekblad, en wij citeren: “*Et d’abord, M. Meul le sait parfaitement, le ‘Volksverdediger’ n’a d’autre gérant que son éditeur* (nota van ondergetekende: de uitgever was R. Ceuterick), *et la redaction du journal est l’oeuvre indivisible d’une commission de cinq membres. De telle sorte qu’il est aussi maladroît que déloyal d’imposer à l’un des collaborateurs la responsabilité de ce qui appartient à tous solidairement.*” Deze overduidelijke rechtzetting bevestigt de gegrondheid van de reserves die door ondergetekende i.v.m. Spitaels’ toegemeten hoofdredacteurschap zijn geformuleerd tijdens het “2de Geschiedkundig Treffen” van de Kring Gerardimontium op 14 november 1999 (Zie M. VAN TRIMPONT, “*De Volksverdediger*” versus “*De Gazette van Geerardsbergen*” in 1846 – 1847, in De Heemschutter, 2000, nr.169, p.14-15) vermits deze rechtzetting nu bevestigt dat René Spitaels noch de zaakvoerder noch de hoofdredacteur was van het blad en dat inderdaad meerdere redacteuren, om precies te zijn vijf onder wie uiteraard René Spitaels en ook Benoit Jouret, er hun medewerking aan verleenden.

Is met deze zaak niet nogmaals aangetoond dat iemands imago soms met mythische trekjes wordt omgeven?

(MVT)

“LES MYSTERES DE GRAMMONT” OP 3000 EXEMPLAREN *

Steeds volgens De Volksverdediger werd “*Les Mystères de Grammont*” van René Spitaels gedrukt op meer dan 3000 exemplaren die overigens snel uitverkocht waren, wat toch indrukwekkend mag worden genoemd. Wij citeren het blad dat duidelijk geamuseerd en met een sappig-spottende ondertoon vol sarcasme alluderend op principaal Meuls brief, interessante randinformatie verstrekt: “*Quant aux ‘Mystères de Grammont’, de ‘scandaleuse mémoire’, ils furent tirés à plus de trois mille exemplaires et se vendirent avec une si ‘scandaleuse’ rapidité qu’il est naturel que M. Meul en ait gardé la ‘mémoire’. Tous les journaux du pays, qui en ont parlé, l’ont fait avec éloge, hormis ‘L’Echo de Renaix’ et la ‘Gazette van Geerardsbergen’, qui sont précisément les deux plus misérables cabotins de la presse vendue.*”

(MVT)

* Privéarchief : De Volksverdediger nr.60, 19 september 1847, p.1.

Over de figuur van René Spitaels, zie desgewenst G. IMBO, *Het stormachtige leven en de mysterieuze dood van René Spitaels (1809-1849)*, Geerardsbergen, 1999,.